

ikke kunnet se bort fra Folketingets Vedtagelse af Garanti-Udvidelsen under den Forhandling der i indværende Rigsdagssamling blev genoptagen med de 5 københavnske Banker, hvilke efter Loven af 15. Februar 1908 hæfter halvt med Staten for det mulige Tab ved Detailhandlerbanken og Grundejerbanken og som endvidere havde paataget sig Halvdelen af Tabet ved de i ovennævnte Lovforslag under Garantien inddragne Pengeinstitutter.

Den genoptagne Forhandling er gaaet ud paa en Ophævelse af Bankkomiteen med en sig dertil sluttende Opsigelse af Garantien og paa en yderligere Begrænsning af Statens mulige Tab, naar Ministeriet paatog sig atter at fremsætte for Rigsdagen den i Fjor af Folketinget vedtagne Garantiudvidelse.

Bankkomiteens Ophævelse maa anses for ønskelig, da dens Hverv: at tilvejebringe Ro og Orden efter Bankkrisens Panik tør betragtes som i det væsentlige løst, medens dens fortsatte Bestaaen let kunde betragtes som Tegn paa, at ordnede Forhold ikke var til Stede. Og det kan kun paa det stærkeste fremhæves, at Statens Optræden som Garant for nødlidende Pengeinstitutter i Fællesskab med de københavnske Banker falder ganske udenfor Statens Opgave og ikke lader sig forene med den Stilling, som Statsmyndigheden ogsaa paa det økonomiske Omraade bør indtage. Desuden maa det for Finansernes Vedkommende anses for nødvendigt at skaffe Klarhed over, i hvilken Udstrækning Staten i værste Fald vil blive engageret.

Ved Lovforslaget indskrænkes Statens Tab til højst 7 Mill. Kr. (mod Bankgarantilovens 10 og det i Fjor vedtagne Forslags 8 Millioner), dog saaledes, at Staten naar Underskuddet ved den endelige Opgørelse skulde overstige 12 Mill. Kr., kun hæfter for en Trediedel af den overskydende Sum, medens de 5 garanterende Banker bærer de to Trediedele. Hvis altsaa Tabet ved den endelige Opgørelse blev 13 Mill. Kr., vilde deraf $6\frac{1}{3}$ Million falde paa Statskassen.

En Opgørelse af Tabet er næppe mulig paa dette Tidspunkt. Hvad Grundejerbanken angaar, da er dens Solvens ikke bestridt, naar den uden altfor voldsomme Brydninger kan fortsætte sin Virksomhed. Det tør haabes, at denne Bank, arbejdende under beskednere Former, vil indenfor et ikke for langt Tidsrum kunne staa paa egne Ben og afvikle sine ved Bankkrisen paadragne Laaneforpligtelser.

Detailhandlerbanken, der er traadt i Likvidation, vil formentlig give et endog meget stort Underskud. Likvidatorerne ansætter dette til mellem 8 og 12 Millioner Kroner (hvoraf Staten skulde betale henholdsvis 4—6 Millioner), medens man fra anden Side endog har anslaaet Tabet til over 12 Mill. Kr.

Lovforslaget gaar ud fra, at den i Fjor af Folketinget vedtagne Bemyndigelse til Garantiudvidelsen nu opnaar Lovhjemmel, og naar dette har fundet Sted, maa man altsaa til det mulige Tab lægge Underskuddet ved de yderligere under Garantien inddragne tre Pengeinstitutter.

Ved de to jydsk Banker tør der ikke paaregnes et mindre Tab end $1\frac{1}{2}$ Million Kroner. Underskuddet ved Laanekassen kan ikke ansættes med tilnærmelsesvis Sikkerhed; da Angivelsen her ligesom for Detailhandlerbankens Vedkommende for største Delen afhænger af, hvorledes man bedømmer Muligheden af stigende Priser for københavnske Ejendomme, hvoraf Laanekassen ligesom Detailhandlerbanken omend i mindre Udstrækning sidder inde med et saadant Antal, at dette har afgørende Betydning for Laanekassens Forhold. Tabet ved denne kan neppe sættes under $1\frac{1}{2}$ Million og vil muligvis vise sig større. I alt kan da det samlede Tab for Staten og de 5 Banker i Forening næppe blive mindre end 11 Mill. Kr. og kan under ugunstige Forhold vokse op til 15 à 16 Mill. Kr.; ja tænkeligt er et endnu større Tab.

Sammen med Ophævelsen af Bankkomiteen maa gaa en Opsigelse af den hidtidige Garanti for de nødlidende Pengeinstitutter. Denne Opsigelse kan dog ikke finde Sted uden med Aars Varsel. Idet Lovforslaget fastsætter Bankkomiteens Ophør til 1. April i Aar, foreslaas det, at Garantien opsiges til 1. April 1911. Derefter vil antageligvis Afviklingskassens Garanti og Hjælp yde de nødlidende Institutter en tilstrækkelig Sikkerhed til Erstatning for den nu gennem Bankkomiteen tilvejebragte Støtte.

Imidlertid er det klart, at med Bankkomiteens Ophævelse og med Garantien Opsigelse bortfalder hverken Statens eller de 5 Bankers Interesse i Afviklingen af de garanterede Pengeinstitutter. Medens man gaar ud fra, at Grundejerbanken i en ikke alt for fjern Fremtid kan klare sig selv, er Forholdet et andet med de insolvente Pengeinstitutter i København og Jylland, her har Garanterne en overmaade stor Interesse at varetage med Hensyn til Forholdenes